

Въ тебе ште има сила да забравишъ отмѣстяването си, штомъ видишъ, че за царството има опасность, но азъ штъ можъ ли да се откажъ отъ своето пѣклено желание? или страшната мисль ште ме завлѣче до тамъ. штото народътъ и потомството ште прокълнава името ми? (свежда глава и си утива полекичка).

ЕВЛЕНИЕ 9.

И С А КЪ С А МЪ.

Исакъ (влиза и се огледва на страни).

Уфъ!... тѣйзи хора не ми даватъ покой ни минута! Малко да се позабавишъ нейдъ, гледай че си изпуснѣлъ нѣшто; трѣба на свѣждъ да тичашъ, на свѣждъ да се намиращъ. А! смѣтате да не пуштате нито единъ кракъ отъ моитъ легиони въ земята си? Хубава работа! Че за това ли се трудижъ азъ деня и ноштя? Я ги гледай! Тѣ сами ништо не можтъ да направятъ, трѣба азъ да вършѣ всичко, а пѣкъ опште сѣднѣли да хитруватъ и маждруватъ... (разхожда се) А! почтенний мой Милко! ти си хитриятъ, ти давашъ тойзи умъ... Ехъ, наша милость ште се помѣчи да се запознае съ тебе пѣ-отблизко (усмихнѣто клати глава, Помислюва) Колко работа има! и сѣ трѣба бързина. Тудорка, тя да е жива, добра работа върши... Трѣба сега пѣ-скоро да се разправимъ съ Сима и съ пратеникътъ... Само, бърже да се пина! колко може бърже! Напѣнѣ се опште малко, Исаче, напѣнѣ!... (трѣгнува да си утива).

ЕВЛЕНИЕ 10.

И С А КЪ И ТУДОРКА.

Тудорка (влиза бърже).

Добрѣ, че те намѣрихъ, тате.

Исакъ (бърже се обръшта къмъ нея).

Не дѣй вика така...

Тудорка.

Не бой се, азъ разгледахъ хубаво: нѣма никой.

Исакъ.

Какъ ѣж карашъ?